

udgift til det valgte sygehus og den gratis befordring eller befordringsgodtgørelse, der ellers ville være blevet ydet, hvis patienten havde fulgt den sædvanlige visitation. Det forudsættes, at sundhedsministeren i henhold til bemyndigelsen i stk. 5 kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af en evt. godtgørelse til patienten, svarende til den befordring eller befordringsgodtgørelse, der ellers skulle have været ydet, herunder at denne godtgørelse kun skal refunderes patienten, såfremt den overstiger et nærmere fastsat beløb.

I stk. 5 bemyndiges ministeren til at præcisere reglerne i stk. 1-4 samt til at fastsætte regler om, at befordringsgodtgørelse kun skal ydes, når befordringsudgiften overstiger et nærmere fastsat beløb. Sundhedsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om modificering af henvisningskravet som forudsætning for ydelse af befordringsgodtgørelse ved behandling hos speciallæge. Dette skal ses i sammenhæng med fastlæggelsen af generelle regler om henvisning til speciallæge.

Bestemmelsen i stk. 6 indeholder en generel bemyndigelse, der supplerer stk. 5. Bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget svarer til sygehuslovens § 6, stk. 4, og § 7 samt til sygesikringslovens § 17, stk. 2, og § 18.

Bemyndigelserne skal gøre det muligt at udstede en bekendtgørelse med nærmere regler svarende til de gældende. Det vil sige sygehuslovens § 6, stk. 3 og 5, § 7 og § 8 samt bekendtgørelse nr. 608 af 29. november 1982 om ydelse af befordring eller befordringsgodtgørelse i henhold til lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp med tilhørende cirkulære af samme dato. Endvidere drejer det sig om sygesikringslovens § 18 samt bekendtgørelse nr. 638 af 8. december 1982 om befordringsgodtgørelse efter sygesikringsloven og det tilhørende cirkulære af 9. december 1982.

Til § 45

Amtskommunerne er forpligtet til at stille ambulancetransport til rådighed for personer, hvis tilstand kræver, at transport til sygehus eller andet behandlingssted finder sted i ambulance eller andet særligt sygekøretøj, jf. lovforslagets § 44. Der har hidtil i lovgivningen ikke været fastsat nærmere regler om de amtskommunale ambulancetjenesters organisation, omfang, bemanning og udstyr. Det er overladt til den enkelte amtskommune at tilrettelægge det nødvendige ambulanceberedskab som en integreret del af sundhedsvæsenet. I de 14 amtskommuner varetages ambulancetjenesten i praksis gennem entreprisekontrakt med Falcks Redningskorps A/S. Kø-

benhavns, Frederiksberg, Gentofte og Roskilde kommuner har kommunalt brandvæsen med egne ambulanceberedskaber.

Det er forudsat, at tilrettelæggelsen af ambulancetjenesten skal indgå i amtskommunens plan for tilrettelæggelsen af amtskommunens virksomhed på sundhedsområdet, jf. lovforslagets § 50, stk. 1, nr. 2, jf. § 4, nr. 8. Planen forudsættes at omfatte amtskommunens målsætninger for ambulancetjenesten, og dennes organisation og samspillet mellem ambulancetjenesten og de parter, der er involveret deri, f.eks. andre amtskommuner og politiet, der varetager alarmeringsfunktioner. Endvidere forudsættes planen at indeholde redegørelse for beredskabets omfang og ambulancernes udrustning og bemanning og sygehusvæsenets og den primære sundhedstjenestes rolle i forbindelse med den præhospital indsats over for akut syge og tilskadekomne.

I de senere år har der været betydelig interesse om den almindelige ambulancetjenestes niveau. Årsag hertil har bl.a. været, at der løbende sker ændringer i sygehusstrukturen, som betyder en reduktion i antallet af sygehuse med akut skadestue/modtagelse. I visse egne af landet kan det føre til en længere transporttid til behandlingssted af akut syge og tilskadekomne. Det foreslås på denne baggrund, at sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ambulancetjenesterne, f.eks. om organisation, ambulancernes udrustning, mindstebemanning m.m. Der tænkes i denne forbindelse bl.a. på regler, der kan fastlægge visse mindstekrav til ambulancevæsenet med henblik på at få tilvejebragt en vis ensartet service landet over, hvis der konkret skønnes at være behov herfor, herunder f.eks. visse minimumskrav til uddannelsen af ambulancemandskabet.

Til kapitel 10

Begravelseshjælp har hidtil været en ydelse i henhold til sygesikringslovens § 16, og er der overtaget fra tidligere gældende sygeforsikringslov. Der er ikke foreslået ændringer af reglerne.

Til § 46

I stk. 1 videreføres reglen om, at boet efter en person, der havde ret til sygesikringslovens ydelser indtil dødsfaldet, har ret til begravelseshjælp. Det præciseres, at det er bopælskommunen, der varetager opgaven.

I henhold til cirkulæreskrivelse af 10. juni 1991 om regulering af begravelseshjælpen efter lov om offentlig sygesikring udgør begravelseshjælpen pr. 1. juli 1991 3.259,04 kr. Beløbet forudsættes efter lov